

Pelegrinatge per l'Espanya Ignasiana

Pelegrinatge per l'Espanya Ignasiana

La importància global del concepte de pelegrinatge en la mentalitat d'Ignasi és important. La seva obra mestra "Exercicis Espirituals" va ser redactada en gran part durant un pelegrinatge. A la seva Autobiografia, Ignasi es refereix a ell mateix com "el pelegrí" no com "Ignasi". A més, va deixar establert a les Constitucions de la Companyia de Jesús que tots els jesuïtes en formació haurien d'emprendre una peregrinació, requisit pràcticament únic entre els ordes religiosos.

Tot i que la majoria de les peregrinacions importants de la cristiandat europea se centren en un lloc de destí reverent per relíquies o esdeveniments religiosos, el Camí Ignasià traça un recorregut que ha caminat un ésser humà real. Els pelegrins no van només a caminar cap a un lloc, sinó que recrearan l'experiència d'Ignasi en el seu viatge per l'Espanya de l'època.

L'Espanya actual compta amb prop de 45 milions de persones. Sembla molt, però, tot i que Madrid i Barcelona es troben entre les ciutats més densament poblades d'Europa, el conjunt d'Espanya és un dels seus països més escassament poblats.

Ara considerem que l'Espanya d'Ignasi de Loiola hauria tingut només set o vuit milions de persones, el 20% de la seva població actual. Imaginem la Península amb el 20% dels pobles de l'actualitat. Imaginem paisatges molt més buits: menys cases, magatzems, carreteres, i sense pals de la llum o cables elèctrics.

El món d'Ignasi també era menys sorollós. Prenem nota del nostre món sorollós. Fins les ciutats petites son simfonies cacofòniques de motors d'automòbils, frens hidràulics d'autobusos, martells pneumàtics... Ignasi, al contrari, escoltaria sobretot el vent, els ocells, els cops de la seva cavalcadura, i de tant en tant un carro.

Tot i que Espanya era menys poblada, no ens imaginem a Ignasi com un pelegrí solitari que mai no es va trobar amb ningú mentre travessava un paisatge

estranyament tranquil. És cert que els europeus medievals viatjaven poc. Ells no feien vacances, ni reubicaven les seves famílies buscant millors llocs de treball, ni assistien a convencions de vendes. Subsistien en una petita òrbita al voltant dels seus llogarrets. La majoria dels contemporanis d'Ignasi mai van viatjar més enllà de vint quilòmetres de casa.

Els contemporanis d'Ignasi viatjaven pels mateixos pobles, i, quan es trobaven, probablement començaven a discutir la distància fins al poble següent, on es podrien allotjar, si es podien trobar bandits en la seva ruta, i així sempre. Al cap i a la fi, Ignasi no duia mapa, la senyalització era pràcticament inexistent i no podia trucar amb anticipació per rebre orientacions.

Ignasi no tenia rellotge i rara vegada coneixia l'hora. Però necessitava refugi cada nit i, per tant, segurament estava més atent que nosaltres al pas diari del sol, mentre feia una estimació de les hores de llum de dia que li quedaven abans d'haver-se d'aturar. Hem de tenir en compte que pocs s'atrevien a viatjar per rutes desconegudes, de nit, en un món sense llums.

Per tant, sens dubte, va conversar amb altres viatgers, recollint informació sobre les ciutats i la possibilitat d'allotjament. És irònic que l'única conversa que Ignasi enregistra és amb un musulmà, tenint en compte que quasi tots els viatgers que es van creuar amb ell havien de ser cristians catòlics. És cert que Martí Luter havia disparat el seu primer tret contra la religió catòlica en clavar les seves 95 tesis a la porta d'una església alemanya el 1517, i també que mentre Ignasi anava lentament en direcció a Montserrat, l'Església Catòlica viatjava a tota velocitat cap a una crisi. Un terç dels seus membres la deixarien per passar a la Reforma (l'Església Protestant) en menys d'una generació.

Però no hi ha tremolors d'aquest terratrèmol llunyà a l'Espanya d'Ignasi, fidel a la tradició cristiana catòlica i que acabava de recuperar la seva independència de les invasions musulmanes. Durant segles Espanya havia protegit multitud de musulmans i tants jueus com a tota la resta d'Europa conjuntament. Però el 1492, l'any després del naixement d'Ignasi, Ferran i Isabel havien donat als jueus quatre mesos per convertir-se o sortir d'Espanya per sempre. Els qui es van convertir i es van quedar, en no voler o no poder desmantellar les seves vides i vendre les seves pertinences en tan pocs mesos, haurien amagat la seva religió d'origen, si això era possible. Els prejudicis calaren fons. Els espanyols s'obsessionaren amb la "puresa de sang." Als convertits i els seus descendents

se'ls negaren oportunitats de treball i no podien entrar en la majoria dels seminaris.

Amb aquests antecedents, es podria imaginar a Ignasi com un fanàtic de mentalitat estreta i aïllada. Però analitzat en el seu context medieval tardà, Ignasi desenvolupà una obertura al món que a voltes sembla extraordinària, àdhuc per als estàndards del segle XXI. Tot i que va créixer en mig de l'hostilitat militant de l'Espanya racista, més endavant ell donarà la benvinguda a la Companyia de Jesús als conversos: També va sorprendre als seus col·legues jesuïtes dient que hauria comptat tenir sang jueva com una benedicció; és a dir, hauria considerat com un privilegi únic posseir un parentesc ètnic amb Jesús a la seva pròpia família terrenal.

Aconseguir un cor de pelegrí

Ignasi és un boig de Déu, un home de fe, un lluitador, no un home de l'aparell o del poder. Un "il·luminat", com l'arribarien a nomenar. I amb aquesta fe renovada i purificada, Ignasi es va convertir en el portador del missatge i d'un mètode que serà la punta de llança catòlica com a resposta a la reforma protestant. Ignasi de Loiola tindrà la capacitat personal de no declarar-se com a tal, sinó tot al contrari. Aquesta humilitat farà que el Papa accepti la seva doctrina.

A mitjans de febrer de 1523, salpà de Barcelona. Primer va anar a Roma per rebre la benedicció del Papa. A Roma es va sentir captivat per la ciutat santa on sent que troba el que cerca. D'allà a Venècia i Jerusalem. Però a Terra Santa no volen saber res d'ell, certament un il·luminat. De retorn a Espanya, la decisió està presa: vol comunicar la seva experiència mística, trobar homes disposats a viure pobres com ell per predicar l'Evangelí. Per això es decideix a estudiar.

Ignasi es va quedar dos anys a Barcelona i després es va matricular a la Universitat d'Alcalà on va conèixer tres joves als qui va encendre amb el seu projecte. El petit grup crida l'atenció, primer per la roba que duen: els estudiants de la "túnica gris" preocupen a la Inquisició. Són arrestats i acusats d'heretgia per la predicació dels Exercicis Espirituals.

Col·lecció personal de tècniques i experiències per a l'enfortiment de la fe, els "exercicis" van ser escrits per Ignasi durant la major part de la seva vida. Escrit, reescrit i revisat, basat en les seves pròpies experiències, és un llibre estrany

també des d'una perspectiva contemporània. Ignasi dóna fórmules, regles, receptes organitzades en "dies" para arribar el més a prop possible de Déu. I davant dels principis d'autoritat dels antics mestres, Ignasi de Loiola posa l'experiència personal, única, la sensació i les mocions. Déu no existeix només perquè els Pares de l'Església i tota la cohort dels sants en donen fe, diu Ignasi. Existeix perquè jo el puc sentir, veure, tocar, sentir el seu dolor. En la comprensió d'Ignasi hi ha la força de l'evocació, el poder de l'emoció. Això probablement explica l'amor pel "teatre" en les composicions de lloc en les seves contemplacions. El fet és digne de menció: els jesuïtes van ser els primers en ensenyar aquest art del teatre en les seves escoles, mentre que el director Ignasi va ser perseguit per la Inquisició en els segles anteriors.

Prohibits a Alcalà, els "vestits grisos" es vesteixen com els altres estudiants. Iñigo es trasllada a Salamanca. Una altra vegada és detingut sospitós d'heretgia i enviat a la presó vint-i-dos dies. Novament li prohibeixen parlar de teologia en públic, abans que obtingui les qualificacions requerides. Decidit: Ignasi estudiarà la teologia, si és necessari, però aquí acabarà la seva peregrinació a Espanya.

El següent pas serà París, la gran universitat de l'Europa cristiana. Lluny d'Espanya, seguirà peregrinant sempre, i fins quan ja estarà establert de forma permanent a Roma, el seu cor sempre serà el d'un pelegrí.

Si el pelegrí desitja saber [i d'Ignasi a Barcelona](#). Si el pelegrí s'interessa per Alcalà. Si .

[EL CAMÍ](#)

[HISTÒRIA](#)

[PEL PASSAT](#)

[AGRAÏMENTS](#)

Consells per al Camí

Aspectes pràctics, les credencials, certificats, mitjans de transport, allotjament...

[Prepara't](#)

Peregrinant en la nostra vida

Els Exercicis espirituals i la peregrinació en el Camí Ignasià, l'opció de quatre setmanes, guia per al Camí, respirant el Camí, l'oració introductòria, el Camí espiritual...

[Experimenta'ls](#)

L'Oficina del Pelegrí

Experiències, activitats, agències, credencials, associacions, camí del respecte...

[t'ajudem](#)